

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 88/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. T. N.	działając jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. Al. (...) lok (...) (NIP (...)) w dniu 29 lipca 2015r podał Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W.-U. ul (...), (...)-(...) W. nieprawdę w złożonej deklaracji dla podatku od	

		<p>towarów i usług (...) - 7 za czerwiec 2015 roku, poprzez zawyżenie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego, w wyniku czego nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku od towarów i usług w kwocie 630 324 zł,</p> <p>tj. czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>T. T. N. od dnia 11 lipca 2014 roku był Prezesem i jedynym Członkiem Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy Alei (...), lok. (...) (zw. dalej również jako B. (...) lub Spółka). Zgodnie z informacjami zawartymi w KRS Spółki (...) był jedyną osobą uprawnioną do reprezentacji ww. podmiotu. Jako przedmiot działalności Spółki w KRS wskazano działalność agentów zajmujących się sprzedażą płodów rolnych, żywych zwierząt oraz surowców dla przemysłu tekstylnego.</p> <p>W dniu 29 lipca 2015 roku T. T. N. złożył w imieniu Spółki deklarację VAT-7 dotyczącą podatku od towarów i usług za czerwiec 2015 roku. W treści dokumentu wskazano, że Spółka w ww. miesiącu</p>	<p>Pismo Naczelnika Drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W.</p> <p>Zawiadomieniu o naruszeniu przepisów podatkowych</p>	<p>1 1a</p>	

nabyła na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towary oraz pozostałe usługi za kwotę 2 740 541,00 zł, a kwota podatku naliczonego od ww. transakcji wyniosła 630 324,00 zł. Prezes Zarządu Spółki ani żadna inna osoba nie załączyła do deklaracji dokumentów źródłowych w postaci faktur sprzedaży potwierdzających nabycie przez B. (...) przedmiotów, o których mowa powyżej.

W dniu 9 września 2016 roku Naczelnik Drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. udzielił funkcjonariuszom ww. urzędu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej w B. (...), w celu weryfikacji prawidłowości rozliczeń z budżetem państwa z tytułu podatku od towarów i usług za czerwiec 2015 rok. Po ustaleniu, że dane dotyczące siedziby Spółki są aktualne funkcjonariusze Urzędu Skarbowego podjęli próbę nawiązania kontaktu z Prezesem Zarządu B. (...). W miejscu mającym stanowić siedzibę Spółki, tj. lokalu nr (...) znajdującym się przy Alei (...) w W. znajdowało się „wirtualne biuro” Spółki prowadzone przez (...) Sp. z o.o. Do obowiązków pracowników ww. podmiotu należał odbiór korespondencji adresowanej do B. (...) i przekazanie jej

osobom reprezentującym ww. podmiot. Mimo doręczenia wezwania pracownikom biura, Prezes Zarządu B. (...) nie nadesłał dokumentów wskazanych w treści pisma. W związku z powyższym, w dniu 23 września 2016 roku wysłano do Spółki wezwanie nr 1472.KP-1.411.190.16.2.EG.MG. W treści pisma wezwano Prezesa jej Zarządu do stawiennictwa w siedzibie (...), podając również datę i godzinę ww. czynności. Pismo doręczone zostało osobie upoważnionej do odbioru korespondencji w dniu 27 września 2016 roku, jednak adresat wezwania nie stawił się w siedzibie Urzędzie w wyznaczonym terminie. Z uwagi na powyższe, stosownie do przepisów Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa, uznano, że kontrola podatkowa Spółki została wszczęta w dniu 5 października 2016 roku. Ponadto pismem z dnia 18 października 2016 roku (doręczonym pracownikowi „wirtualnego biura” w dniu 19 października 2016 roku) poinformowano Prezesa Zarządu B. (...), że z uwagi na konieczność przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia skarbowego funkcjonariusze (...) nie będą wysyłać

zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. W kolejnym piśmie z dnia 18 października 2016 roku (doręczonym w dniu 19 października 2016 roku) funkcjonariusze (...) Urzędu Skarbowego wezwali B. (...) do przedłożenia rejestrów zakupu i sprzedaży prowadzonych dla potrzeb VAT za okres czerwiec 2015 roku, deklaracji VAT za ww. okres, dokumentów źródłowych stanowiących podstawę zapisów w ewidencji księgowej prowadzonej dla potrzeb podatku od towarów i usług, umów związanych z działalnością gospodarczą, wyciągów bankowych, pisemnego wykazu wszystkich rachunków bankowych posiadanych przez Spółkę oraz wykazu wszystkich miejsc prowadzenia działalności gospodarczej na dzień wszczęcia kontroli, a także innych dokumentów dotyczących zakresu kontroli celem ustalenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą podatkową. W treści pisma wskazano, że powyższe dokumenty powinny zostać przedłożone w dniu 28 października 2016 roku. Pomimo odbioru wezwania do (...) nie nadesłano powyższych dokumentów. Spółka była również wzywana do przesłania ww. dokumentów w formie

elektronicznej, jednak mimo doręczenia wezwania, żadna z osób związanych z B. (...) nie zastosowała się do jego treści i nie nawiązała kontaktu z funkcjonariuszami Urzędu Skarbowego. Do nadesłania ww. dokumentów wezwano również Biuro (...) mieszczące się w W. przy ul. (...)/B6, które w dokumentach przedłożonych do urzędu wskazane zostało jako miejsce przechowywania ksiąg rachunkowych. W odpowiedzi na powyższe, w dniu 26 października 2016 roku do (...) nadesłano oświadczenie, z którego treści wynikało, że ww. wskazane Biuro (...) nie prowadziło ksiąg rachunkowych B. (...).

W czasie kontroli podatkowej funkcjonariusze Urzędu Skarbowego uzyskali w Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawy Wydział KRS, informację o adresie zamieszkania Prezesa Zarządu B. (...), T. T. N., a następnie wysłali na ww. adres wezwanie do nadesłania dokumentów wymienionych w piśmie z dnia 18 października 2016 roku. Prezes Zarządu B. (...) kolejny raz nie odniósł się w żaden sposób do treści pisma, zaś dalsze czynności wykazały, że nigdy nie zamieszkiwał on

<p>pod adresem wskazanym w KRS.</p> <p>Nieskuteczne okazały się również czynności zmierzające do ustalenia miejsca pobytu T. T. N., tj. zwrócenie się o udzielenie ww. informacji przez Urząd Spraw Cudzoziemców.</p> <p>W związku z powyższym Prezes Zarządu B. (...) nie wykazał, że w czerwcu 2015 roku Spółka nabyła towary i pozostałe usługi, a tym samym, że była uprawniona do pomniejszenia podatku od towarów i usług o kwotę podatku naliczonego od powyższych transakcji.</p> <p>T. T. N. jest obywatelem Wietnamu. Od lipca 2014 roku figuruje w KRS jako Prezes Zarządu B. (...). Z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu ww. osoby Sąd nie dysponował informacjami dotyczącymi jego stanu majątkowego oraz stanu zdrowia.</p> <p>T. T. N. nie był wcześniej karany sądownie.</p>			
<p>Decyzja Naczelnika Drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. z dnia 22 marca 2017 roku z potwierdzeniem odbioru</p>	<p>2-6</p>		
<p>Wydruki z systemu Kontrola za 2015 rok dla podatnika B. (...), dane rejestracyjne podmiotu,</p>	<p>7-15</p>		

zestawienie dochodów podatnika z deklaracji CIT-8 za 2015 rok, zestawienie pozostałych deklaracji dla podatnika B. (...) za 2015 rok		
Odpis pełny KRS Spółki (...) na dzień 27 sierpnia 2019 roku	17-19	
Upoważnienie	44	
Umowa najmu z dnia 12 sierpnia 2015 roku zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o.	37-43	
Zestawienie deklaracji VAT-7 za 2015 rok oraz zeznanie podatkowe CIT-8 za 2015 rok dla podatnika B. (...) – dokumenty wydrukowane z systemu (...)	50-62	
Uwierzytelnione kopie deklaracji VAT-7 za 2015 rok oraz uwierzytelniona kopia zeznania podatkowego CIT-8 złożone przez podatnika B. (...), kserokopia koperty	70-110	
Uwierzytelnione kserokopie akt rejestrowych B. (...)	113-192	
Korespondencja elektroniczna dotycząca sprawdzenia osoby w systemie Pobyt v. 2	195	
Pismo z Ambasady Socjalistycznej Republiki	203	

Wietnamu w Polsce z dnia 5 marca 2020 roku			
Pismo z Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 6 marca 2020 roku	205		
Pismo z Centralnego Zarządu Służby Więziennej	207		
Pismo z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	209		
Pismo z Urzędu do spraw Cudzoziemców z dnia 1 kwietnia 2020 roku	211		
Pismo z P4 Sp. z o.o. z dnia 25 maja 2020 roku	218-219		
Odpis pełny KRS spółki „168PL” z dnia 5 czerwca 2020 roku	221-223		
Zapytanie o udzielenie informacji o osobie T. T. N.	256		
Notatka urzędowa	236a		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	T. T. N.	działając jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. Al. (...) lok (...) (NIP (...)) w dniu 29 lipca	

		<p>2015r podał Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W.-U. ul (...), (...)-(...) W. nieprawdę w złożonej deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za czerwiec 2015 roku, poprzez zawyżenie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego, w wyniku czego nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku od towarów i usług w kwocie 630 324 zł,</p> <p>tj. czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Czyn opisany w akcie oskarżenia	<p>Dokumenty wskazane w akcie oskarżenia tj.</p> <p>Pismo Naczelnika Drugiego M.-kiego Urzędu Skarbowego w W.</p> <p>Z.-mieniu o naruszeniu przepisów podatkowych</p> <p>Decyzja Naczelnika Drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. z dnia</p>	<p>Dokumenty sporządzone zostały przez upoważnionych funkcjonariuszy publicznych lub przez osoby związane z (...) Sp. z o.o. jak też z innymi podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą powiązaną z ww. Spółką. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności lub</p>	

<p>22 marca 2017 roku z potwierdzeniem odbioru</p>	<p>rzetelności. Dlatego też Sąd uznał, że zawarte w ich treści informacje</p>
<p>Wydruki z systemu Kontrola za 2015 rok dla podatnika B. (...), dane rejestracyjne podmiotu, zestawienie dochodów podatnika z deklaracji CIT-8 za 2015 rok, zestawienie pozostałych deklaracji dla podatnika B. (...) za 2015 rok</p>	<p>zamieszczone zostały przez osoby odpowiedzialne za wystawienie ww. dokumentów.</p>
<p>Odpis pełny KRS Spółki (...) na dzień 27 sierpnia 2019 roku</p>	
<p>Upoważnienie</p>	
<p>Umowa najmu z dnia 12 sierpnia 2015 roku zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o.</p>	
<p>Zestawienie deklaracji VAT-7 za 2015 rok oraz zeznanie podatkowe CIT-8 za 2015 rok dla podatnika B. (...) – dokumenty wydrukowane z systemu (...)</p>	
<p>Uwierzytelnione kopie deklaracji VAT-7 za 2015 rok oraz uwierzytelniona kopia zeznania podatkowego CIT-8 złożone przez podatnika B. (...), kserokopia koperty</p>	
<p>K.-dencja elektroniczna dotycząca sprawdzenia osoby w systemie Pobyt v. 2</p>	
<p>Pismo z Ambasady Socjalistycznej Republiki Wietnamu w Polsce z dnia 5 marca 2020 roku</p>	

	<p>Pismo z Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 6 marca 2020 roku</p> <p>Pismo z Centralnego Zarządu Służby Więziennej</p> <p>Pismo z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych</p> <p>Pismo z (...) do spraw C.-ziemców z dnia 1 kwietnia 2020 roku</p> <p>Pismo z P4 Sp. z o.o. z dnia 25 maja 2020 roku</p> <p>Odpis pełny KRS spółki „168PL” z dnia 5 czerwca 2020 roku</p> <p>Zapytanie o udzielenie informacji o osobie T. T. N.</p> <p>Notatka urzędowa</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Zeznania A. J.</p>	<p>Zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Z zeznań A. J. wynika, że była ona pracownikiem biura rachunkowego prowadzącego (...)</p>	

		<p>Spółki (...), m. in. odbierała korespondencję. Świadek dodała jednak, że zajmowała się wyłącznie korespondencją dotyczącą rejestracji spółek, obsługiwanych przez Biuro. Pozostałe pisma przekazywała przełożonemu tj. T. V. T., zaś A. J. nie miała wiedzy o działalności B. (...). Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy brak jest podstaw do uznania zeznań świadka za niewiarygodne. Jednocześnie brak wiedzy świadka o działalności B. (...) po jej założeniu uniemożliwia uznanie ich za mające znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego.</p>
Zeznania M. P.	<p>Świadek nie miał żadnej wiedzy w przedmiocie zagadnień będących przedmiotem niniejszego postępowania. Konieczność przesłuchania M. P. wynika z tego, iż w należącym do niego lokalu miał zamieszkiwać oskarżony. Okazało się jednak, że ww. adres nie był w żaden sposób związany z działalnością Spółki ani oskarżonego. Zeznania świadka nie miały zatem znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego.</p>	
Zeznania Tran V. T.	<p>Świadek twierdził, że udzielone mu upoważnienie do zarządzania</p>	

	<p> korespondencją zawierającą pisma adresowane do B. (...) dotyczyło wyłącznie spraw związanych z rejestracją ww. Spółki. Było to sprzeczne z treścią pełnomocnictwa. Niemniej jednak mając na uwadze brak możliwości przesłuchania oskarżonego, nie sposób stwierdzić czy Tran V. T. miał możliwość przekazania mu korespondencji, jak również że posiada on jakąkolwiek wiedzę na temat działalności gospodarczej prowadzonej przez B. (...). Zeznania złożone przez Tran V. T. nie miały zatem znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania. </p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
	<p> 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem </p>	
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>		

<p>X</p>	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>T. T. N.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Odpowiedzialności karnoskarbowej z art. 56 § 1 kks podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie.</p> <p>Przestępstwo to określane jest w literaturze przedmiotu jako „oszustwo podatkowe”. Warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności jest ustalenie, że poprzez podanie nieprawdy naraził on wierzyciela podatkowego na uszczuplenie. Sprawcą czynu może być osoba zobowiązana do zapłaty podatku.</p> <p>Przestępstwo to może być popełnione wyłącznie umyślnie, co wiąże się z koniecznością ustalenia, że sprawca co najmniej</p>			

przewidywał, iż informacje zawarte w deklaracji lub oświadczeniu mające wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego są fałszywe.

Jedną z postaci ww. czynu jest złożenie deklaracji dotyczącej podatku zawierającej nieprawdziwe informacje, na podstawie których sprawca dokonuje nieuzasadnionego pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony.

Zgodnie natomiast z treścią art. 9 § 3 kks za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada jak sprawca także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej.

T. T. N. został oskarżony o popełnienie przestępstwa skarbowego z **art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1kks zw. z art. 9 § 3kks**, jednakże jego zachowanie wypełniło znamiona przestępstwa skarbowego, opisanego z **art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks**.

Oskarżony od dnia 31 lipca 2014 roku był Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. i jedynym członkiem Zarządu Spółki. W dniu 29 lipca 2015 roku T. T. N. jako Prezes Zarządu ww. Spółki złożył w Urzędzie Skarbowym W.-U. deklarację VAT-7 dla podatku od towarów i usług za czerwiec 2015 roku. Oskarżony w rubryce D2 deklaracji („rozliczenie podatku naliczonego”)

wskazał, że w ww. okresie B. (...) dokonała nabycia towarów i pozostałych usług za kwotę 2 740 541 zł netto. Stosownie do treści przepisów Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, podatek naliczony od ww. kwoty wynosił 630 324 zł i taką kwotę oskarżony wpisał w deklaracji VAT-7. Dokument zawierał pieczętkę (...) Sp. z o.o., a także podpis oskarżonego tożsamy z podpisami umieszczonymi w innych deklaracjach, załączonych do akt postępowania przez oskarżyciela skarbowego oraz innych pismach dotyczących działalności Spółki.

We wrześniu 2016 roku funkcjonariusze Drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. wystosowali do (...) Sp. z o.o. wezwanie do stawienia się w siedzibie ww. organu. Pismo wysłane zostało na adres Spółki, jednak T. T. N. nie stawił się

w miejscu i terminie wskazanym w jego treści. Z powyższych względów, w dniu 5 października 2016 roku w oparciu o decyzję Naczelnika Drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. wszczęta została kontrola podatkowa (...) Sp. z o.o., w toku której Spółka wezwana została do przedłożenia rejestrów zakupu i sprzedaży prowadzonych dla potrzeb VAT za okres czerwiec 2015 roku, deklaracji VAT za ww. okres, dokumentów źródłowych stanowiących podstawę zapisów w ewidencji księgowej prowadzonej dla potrzeb podatku od towarów i usług, umów związanych z działalnością gospodarczą, wyciągów bankowych, pisemnego wykazu wszystkich rachunków bankowych posiadanych przez Spółkę oraz wykazu wszystkich miejsc prowadzenia działalności gospodarczej na dzień wszczęcia kontroli, a także innych dokumentów dotyczących zakresu kontroli celem ustalenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą podatkową. Wezwania o powyższej treści wysłane zostały na adres prowadzenia działalności Spółki (Aleja (...) w W.). W toku postępowania okazało się, że w ww. miejscu mieściło się wirtualne biuro, którego pracownicy zajmowali się m. in.

obsługę korespondencji adresowanej do firm, zlecających im ww. usługę, a następnie przekazaniem korespondencji osobom reprezentującym ww. podmioty. Jedną z tych osób był oskarżony będący Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. Mimo odbioru wezwania przez pracownika biura, T. T. N. nie nadesłał dokumentów wskazanych w treści pisma, nie nawiązał również kontaktu z funkcjonariuszami Urzędu Skarbowego. Dodać należy, że wezwanie o ww. treści wysłane zostało również na adres Biura (...) wskazanego w dokumentach Spółki, jako podmiot prowadzący jej obsługę księgową. Z oświadczenia nadesłanego przez Prezesa Zarządu Biura wynikało, że nie prowadzi ono ww. działalności. Niemniej jednak w aktach postępowania znajduje się upoważnienie udzielone ww. osobie przez T. T. N. do zajmowania się zarządzaniem korespondencji doręczanej B. (...). Dokument został sporządzony w dniu 17 lipca 2014 roku. Ponadto wezwanie do nadesłania dokumentów wysłano również na podany do wiadomości Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy Wydział KRS, adres zamieszkania T. T. N.. Oskarżony nie odniósł się jednak w

żaden sposób do treści wezwania, podobnie jak w przypadku pozostałych pism, o których mowa powyżej. Co więcej, okazało się, że oskarżony nigdy nie mieszkał pod tym adresem.

Funkcjonariusze

dokonujący kontroli podatkowej podjęli kolejną próbę ustalenia miejsca pobytu oskarżonego zwracając się w tym celu do Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a także do podmiotu wynajmującego oskarżonemu lokal mieszkalny od dnia 15 lipca 2015 roku o nadesłanie umowy najmu. Po dokonaniu ww. czynności osoby prowadzące postępowanie ustaliły, że T. T. N. nie przebywa w lokalu wskazanym w umowie najmu, a ponadto nie figuruje w bazie Cudzoziemców prowadzonej przez powyższą instytucję. Ponadto ani oskarżony ani żadna inna osoba nie nadesłała do (...) dokumentów źródłowych potwierdzających nabycie towarów i pozostałych usług przez B. (...), tj. faktur VAT oraz ksiąg handlowych ww. Spółki.

Stosownie do treści art. 86 ust. 1 i 2, art. 112 i 112a ustawy o podatku od towarów i usług oraz art. 86 ustawy Ordynacja podatkowa,

w przypadku braku dokumentów źródłowych, w tym faktur VAT, rejestrów zakupów podatnik nie jest uprawniony do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony. Oskarżony nie nadesłał ww. dokumentów mimo prawidłowego doręczenia mu pism z żądaniem wykonania ww. obowiązku. Oznacza to, że wskazana w deklaracji VAT-7 kwota stanowiąca równowartość nabycia towarów i pozostałych usług tj. 2 740 541 zł nie odzwierciedlała rzeczywistych zdarzeń gospodarczych uprawniających oskarżonego do odliczenia podatku naliczonego w kwocie 630 324 zł, od wskazanego w ww. deklaracji podatku należnego. Brak jakichkolwiek dokumentów uprawdopodobniających dokonanie transakcji nabycia towarów i pozostałych usług prowadzi do wniosku, że żadna z tego rodzaju transakcji nie miała miejsca. Tym samym łączna kwota wartości ww. transakcji, podobnie jak kwota podatku naliczonego, wyniosła o zł.

Tym samym kwotę podatku, który powinien zapłacić oskarżony należało obliczyć odejmując od kwoty podatku należnego od

dostawy towarów oraz świadczenia usług na terytorium RP, tj. 630 628 zł, kwotę wskazaną przez Spółkę kwotę stanowiącą różnicę między podatkiem należnym, a podatkiem naliczonym (630 324 zł), tj. 304 zł. Uzyskana w ten sposób kwota, którą oskarżony powinien wpłacić na rzecz Urzędu Skarbowego wyniosła 630 324 zł. Mając natomiast na uwadze, że T. T. N., powołując się na dokonanie nieudokumentowanych transakcji, określił wysokość podatku na kwotę 304 zł, kwota uszczuplonego podatku od towarów i usług wyniosła 630 324 zł (630 628 zł – 304 zł).

Oskarżony z uwagi na niemożność ustalenia miejsca jego pobytu nie składał wyjaśnień. Tym samym

postanowieniem z dnia 17 listopada 2020 roku zastosowano wobec niego postępowanie w stosunku do osób nieobecnych.

Niezależnie jednak od wynikającego z powyższych okoliczności braku możliwości przesłuchania oskarżonego, nie budzi wątpliwości, że T. T. N. w okresie popełnienia zarzucanego mu czynu pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. Ponadto

oskarżony złożył podpis pod treścią deklaracji VAT-7, której dotyczy niniejsze postępowanie. Tym samym wobec braku jakichkolwiek okoliczności mogących wyłączyć lub ograniczyć jego winę, Sąd uznał go za winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, polegającego na podaniu nieprawdy w ww. deklaracji, poprzez zawyżenie kwoty podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego, skutkujące uszczupleniem należności publicznoprawnej w podatku od towarów i usług w kwocie 630 324 zł.

Sąd uznał zatem, że zachowanie T. T. N. wypełniło znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Sąd nie podzielił jednak stanowiska oskarżyciela skarbowego, który wskazał iż zachowanie oskarżonego wypełniło również znamiona przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks, a tym samym zakwalifikował ww. czyn jako przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks zw. z art. 9 § 3 kks.

Odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe z art. 62 § 2 kks podlega ten, kto fakturę lub rachunek wystawia w

sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje. Jak wynika z treści ww. przepisu warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności za ww. przestępstwo jest ustalenie, że wystawił on jeden z dokumentów wskazanych w jego treści (fakturę lub rachunek). Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika by T. T. N. wystawił jakąkolwiek fakturę lub rachunek w imieniu (...) Sp. z o.o., ani, że takim dokumentem się posłużył. W sprawie nie zgromadzono żadnego rachunku lub faktury. Należało więc zmienić kwalifikację prawną czynu, zarzucanego oskarżonemu, poprzez wyeliminowanie z jego treści art. 62 § 2 kks oraz art. 7 § 1 kks. Nastąpiło to po uprzednim poinformowaniu stron o powyższym, stosownie do treści art. 399 § 1 kpk. Zachowanie T. T. N. wypełniło zatem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, dlatego też w pkt. I wyroku Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia tego czynu zabronionego, wydał wyrok skazujący.

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
--	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. T. N.	I	I	Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony dopuścił się przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks, które może zostać popełnione jedynie umyślnie. Sąd nie miał możliwości przesłuchania oskarżonego. Niemniej

jednak nie ulega wątpliwości, że w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, T. T. N. miał 32 lata, był zatem osobą doświadczoną życiowo i prowadzącą działalność gospodarczą od roku. Dodać należy, że oskarżony jest osobą narodowości (...) przebywającą na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej. Sam fakt, że T. T. N. był w stanie podjąć działalność gospodarczą na terenie innego państwa świadczy o tym, że z pewnością należy on do osób inteligentnych i zaradnych życiowo. Należało zatem wymagać od niego obowiązków bezwzględnego przestrzegania prawa i niepodejmowania jakichkolwiek działań godzących w interes fiskalny Rzeczypospolitej Polskiej. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że z jakichkolwiek powodów T. T. N. nie mógł zachować się inaczej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny. Sam fakt popełnienia przestępstwa karno-skarbowego świadczy o lekceważącym stosunku sprawcy do obowiązku powstrzymania się od działań niekorzystnych dla Skarbu Państwa, a tym samym podatników. Należy też pamiętać, że kwota uszczuplonego podatku od towarów i usług wyniosła

630 324 zł, co w dniu popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania stanowiło kwotę niewiele mniejszą od kwoty dużej wartości w rozumieniu art. 53 § 15 kks. Ponadto uszczuplenie Skarbu Państwa dotyczyło jednego miesiąca, co tym bardziej przemawia za stwierdzeniem, iż zachowanie oskarżonego wyrządziło szkodę podatnikom.

Jedyną okolicznością łagodzącą w stosunku do oskarżonego był fakt, iż T. T. N. nie był wcześniej karany sędownie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że właściwe będzie wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej z nich na kwotę 100 (stu) złotych.

Ustalenie liczby stawek dziennych w wysokości znacznie wyższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia i jednocześnie znacznie niższej od górnej granicy kary za przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 kks uzasadnione jest zarówno stopniem winy oskarżonego oraz skalą społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jak również faktem

iż oskarżony nie był wcześniej karany.

Jakkolwiek oskarżyciel publiczny wnioskował o wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 800 (ośmiuset) stawek dziennych, to powyższe rozstrzygnięcie nie było możliwe. Należy bowiem stwierdzić, że Sąd wyeliminował z opisu czynu, którego dopuścił się oskarżony, art. 62 § 2 kks, natomiast górna granica zagrożenia za przestępstwo z art. 56 § 1 kks wynosi 720 stawek dziennych. Jak wskazano jednak powyżej, wymierzenie kary bliskiej górnej granicy ustawowego zagrożenia byłoby niezasadne biorąc pod uwagę fakt niekaralności oskarżonego.

Przy ustalaniu wysokości stawki dziennej Sąd był zobligowany do wzięcia pod uwagę treści art. 23 § 3 kks. Konieczne zatem było uwzględnienie dochodów oskarżonego, jego warunków osobistych, rodzinnych, majątkowych i możliwości zarobkowych. Niemniej jednak biorąc pod uwagę niemożność ustalenia miejsca pobytu oskarżonego, jak również uzyskanie szczegółowych informacji, o których mowa powyżej Sąd stanął na stanowisku, że właściwe będzie

			określenie stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych, tj. wysokości bliskiej minimalnej kwoty stawki dziennej wskazanej w art. 23 § 3 kks. Ze zgromadzonych w postępowaniu dokumentów w żaden sposób bowiem nie wynika, że T. T. N. jest osobą, osiągającą wysokie dochody lub posiadającą majątek o znacznej wartości.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			

Nie dotyczy		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>W oparciu o zgromadzone w postępowaniu dowody brak jest możliwości ustalenia czy T. N. osiąga jakiegokolwiek dochody, a tym bardziej ich ewentualną wysokość. Mając ponadto na uwadze wysokość wymierzonej oskarżonemu kary grzywny istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że oskarżony nie będzie w stanie ponieść kosztów sądowych. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, Sąd w pkt. II wyroku zwolnił oskarżonego od ponoszenia ww. kosztów w całości, obciążając wydatkami Skarb Państwa.</p>	
III	<p>Mając na uwadze, iż wobec oskarżonego prowadzone było postępowanie w stosunku do nieobecnych Sąd wyznaczył mu obrońcę z urzędu w osobie adwokata R. C.. Obrońca uczestniczył w postępowaniu sądowym będąc obecnym na dwóch terminach rozprawy. Z treści § 17 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra</p>	

Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, wynika że w związku z realizacją ww. obowiązku należało zasądzić na rzecz adwokata kwotę 432 (czterystu trzydziestu dwóch) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, Sąd orzekł jak w pkt. III wyroku.

8. PODPIS

Sędzia G. K.